

Κυριακή 21η Μαΐου 2023

Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ.

(Ἰωάν. 9, 1 – 38).

«φῶς εἰμί τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 9, 5)

Μέσα στό ἀναστάσιμο φῶς τῆς ἀνοιξης καί μέσα στή λαμπρή περίοδο τῆς πορείας μας πρὸς τὴν Πεντηκοστή μᾶς βάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία νά μελετήσουμε τό μεγάλο θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Μᾶς καλεῖ νά κατανοήσουμε τὸν λόγο τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητές Του, καθὼς ὁμολογεῖ γιὰ τὸν ἑαυτό Του: «φῶς εἰμί τοῦ κόσμου».

Ὁ Κύριος λέγει ὅτι εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου καί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀλήθεια ἀπ' αὐτό. Εἶναι πολλά τά φῶτα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ δέν εἶναι ἀρκετά φωτεινά γιὰ νά φωτίσουν τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι πολλοί αὐτοί πού αὐτοπροβάλλονται ὡς φῶς, ἀλλὰ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τό σκοτάδι τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς σκοπιμότη-

τητας καί τῆς ἁμαρτίας. Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότητα παλεύει νά βρεῖ τό φῶς τῆς προόδου, τό φῶς τῆς ἀνθρωπιᾶς, τό φῶς τῆς ἐλευθερίας, τό φῶς τῆς χαρᾶς, ἀλλά πέφτει ἀπό σκοτάδι σέ σκοτάδι, ἀπό παγίδα σέ παγίδα, ἀπό καταστροφή σέ καταστροφή, ἀπό ἀπογοήτευση σέ ἀπογοήτευση. Ὅλοι μαζί ταξιδεύουμε σ' ἓνα θεοσκότεινο τοῦνελ. Ὅταν ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας στόν Χριστό, μπορούμε νά δοῦμε μέσα ἀπό τό δικό Του φῶς, πού λάμπει διάπλατα, Ἐκεῖνον νά μᾶς δείχνει τήν ἔξοδο καί τή σωτηρία.

Ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, διότι πρῶτον, τό πρόσωπό Του φωτίζει τή συνείδησή μας μέχρι τίς πιό ἀπόκρυφες γωνιές της. Χωρίς τόν Χριστό νομίζουμε ὅτι ὅλα εἶναι καλά μέσα μας. Χωρίς τόν Χριστό ἔχουμε τήν αὐτάρκεια τῆς ἀρετῆς. Ὅταν ἀπουσιάζει ὁ Κύριος ἀπό τή ζωή μας, δικαιολογοῦμε τόν ἑαυτό μας γιά ὅλες τίς πτώσεις καί τά σφάλματα. Γιά τά λάθη μας φταῖνε οἱ ἄλλοι. Γιά τίς πτώσεις μας φταίει ἡ κοινωνία ἢ ὁ διάβολος ἢ αὐτοί πού δέν μᾶς καταλαβαίνουν ἢ οἱ φορεῖς πού ἀδιαφοροῦν. Ποτέ δέν ἔχουμε συναίσθηση τῆς δικῆς μας εὐθύνης

γιατά σφάλματα πού κάνουμε. Ὅποιος λέει ὅτι δέν ἔχει ἁμαρτίες, σημαίνει ὅτι δέν ἔχει σχέση μέ τόν Ἰησοῦ. Ὅταν ἀφήσουμε τόν Χριστό νά εἰσέλθει σάν φῶς στήν ὑπαρξή μας, τότε θά δοῦμε τήν πραγματική μας ποιότητα. Κάτω ἀπό τό δικό Του φῶς θά φανερωθοῦν ὅλοι οἱ λεκέδες καί οἱ σκιές τοῦ προσώπου μας, ὅπως φανερώνονται σ' ἓνα ροῦχο πού τό ἀπλώνουμε ἀπέναντι στό φῶς τοῦ ἡλίου. Μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀπουσίας τοῦ Χριστοῦ ἀναπτύσσονται τά σαπρόφυτα τῶν παθῶν. Κάτω ἀπό τόν Ἡλιο τῆς Δικαιοσύνης ἀποκαλύπτονται πτώσεις, σκέψεις, προθέσεις, διαθέσεις, στόχοι, σχέδια, μεθοδεύσεις, λόγια, βλέμματα, κινήσεις καί πράξεις. Ὅταν ἀνάψει ὁ Χριστός τόν προβολέα τῆς παρουσίας Του, τότε γίνεται μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία ἡ ἐγχείρηση τοῦ καρκινώματος τῆς ἁμαρτίας, πού μᾶς σκοτώνει σιγά σιγά.

Ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, διότι δεύτερον, φωτίζει τόν δρόμο καί τήν καθημερινότητα τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν κάνουμε μόνο διάγνωση καί θεραπεία τῆς ἁμαρτίας. Μέ τό δικό Του φῶς σχεδιάζουμε σωστά τήν πορεία καί

τόν δρόμο τῆς ζωῆς μας. Ὅπως τά ὀχήματα ἀνάβουν τά φῶτα τους, γιά νά μή χάσουν τήν πορεία τους, ἔτσι καί ὁ πιστός ἀνάβει τόν ἄσβηστο προβολέα πού λέγεται Εὐαγγέλιο καί πορεύεται στή ζωή του ἀποφεύγοντας τίς παγίδες καί τίς ἐπικίνδυνες διαδρομές. Ὁ Χριστός σάν φῶς προειδοποιεῖ, προφυλάσσει, κατευθύνει καί δυναμώνει τόν ἄνθρωπο στήν περιπέτεια τῆς καθημερινότητας. Στίς δυσκολίες καί στίς δοκιμασίες, στίς πτώσεις, στίς ἀποτυχίες, στίς ἀρρώστιες, στίς ἀπογοητεύσεις δέν σβήνει, δέν χάνεται, δέν ὑποστέλλεται. Μάλλον δυναμώνει καί φωτίζει ἐναργέστερα τόν ἄνθρωπο πού ζητάει λύσεις, ὅταν νιώθει μόνος καί ἀδύναμος. Ὅταν τό σκοτάδι τοῦ κακοῦ ὀρθώνει τείχη, τότε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ ἀνοίγει πόρτες. Ὅταν ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ ὀδηγεῖ σέ ἀδιέξοδα, τότε ἡ παρουσία Του χαράζει καινούριες διαδρομές, διότι γιά τόν Θεό δέν ὑπάρχουν ἀδιέξοδα. Ὅποιος κρατάει στήν καρδιά του τόν Χριστό σάν φῶς, ποτέ δέν θά χάσει τόν δρόμο του καί δέν θά χαθεῖ στήν ὀμίχλη τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ζωή

μαζί με τόν Χριστό είναι διαδρομή φωτεινή και αναστάσιμη.

Τέλος ό Χριστός είναι τό φῶς τοῦ κόσμου, διότι ό Ἰδιος είναι ή αίτία τοῦ ἀκτίστου φωτός και ό δοτήρας κάθε ἀγαθοῦ. Ό Κύριος στέλνει στή ζωή μας τόν Ἀληθινό Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, πού μέ τίς ἄκτιστες ἐnergειές Του ἀγιάζει, ἀφθαρτοποιεῖ, μεταμορφώνει και ἀναπλάθει κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ είναι φῶς θεραπευτικό. Ὅπως τό ὑλικό φῶς δίνει ζωή στά φυτά και ἐνεργοποιεῖ τίς βιταμίνες στόν ἄνθρωπο, ἔτσι και ό Χριστός ὡς φῶς δημιουργεῖ ἕναν καινούργιο ἄνθρωπο, καθαρό, ὑγιή, χαρούμενο. Τό φῶς τοῦ Ἰησοῦ λύνει τά προβλήματα, καθώς τά μετατρέπει σέ εὐκαιρίες. Τούς πειρασμούς τούς κάνει ἀθλήματα, τίς πτώσεις τίς κάνει μετάνοια, τά λάθη τά κάνει διδασκάλους, τά πάθη τά μεταλλάσσει σέ θεοειδεῖς πόθους. Τό ἄκτιστο φῶς μεταμορφώνει τόν ἄνθρωπο σέ κατά χάριν θεό. Ό Χριστός είναι τό φῶς τοῦ κόσμου, ἐπειδή κάνει και τόν ἄνθρωπο φῶς τοῦ κόσμου. Ὅποιος ἐνώνεται μέ τόν Χριστό γίνεται

φῶς. Ὁ Χριστοειδής ἄνθρωπος γίνεται ἀπαύγασμα τοῦ Θεοῦ, ἀποτύπωμα τοῦ Θεοῦ, σφραγίδα τοῦ Θεοῦ μέσα σ' ἓναν κόσμο πού ταλαιπωρεῖται ἀπό τή νεφελώδη νύκτα τῆς ἁμαρτίας.

«Φῶς εἰμί τοῦ κόσμου» ὁμολογεῖ σήμερα ὁ Ἰησοῦς μέ εἰλικρίνεια καί ἀγάπη. Εἶναι φῶς πού θεραπεύει, φῶς πού καθοδηγεῖ, φῶς πού θεώνει καί σώζει. Εἶναι φῶς δημιουργικό, διότι ὅ,τι ἀγγίζει τό κάνει φῶς. Ὡς φῶς ὁ Χριστός δημιουργεῖ τή ζωή, τήν πρόσκαιρη αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί τήν αἰώνια τῆς ἐπέκεινα πραγματικότητας. Εἶναι φῶς νικοποιό, διότι θριαμβεύει ἐπί τοῦ θανάτου, συντρίβει τήν ἁμαρτία καί καταργεῖ τή φθορά. Ἄς ἀφεθοῦμε στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, στήν παρουσία Του καί στήν ἀγάπη Του. Ἄς Τοῦ ἐπιτρέψουμε νά μᾶς καταλάβει, νά καταλάβῃ τό πρόσωπό μας καί νά μᾶς κάνει φῶτα τοῦ κόσμου καί λαμπερά ἀστέρια στό νοητό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀμήν.